

Ο Ν Ο Υ Μ Α Σ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ένας λαός ενοπλιστεί
δείχνει πως δε φοβάται την
απόπειρά — ΨΥΚΑΡΗΣ.

Κάθε γλώσσα έχει τους φωνητικούς της κανόνες.
ΒΗΛΑΡΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ζ'. ΑΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ 24 ΤΟΥ ΜΗΝ 1909 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΖΗΝΩΝΗΣ ΑΡΙΘ. 2 ΑΡΙΘΜΟΣ 345

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΓΚΑΙΤΕ. Το βιβλίο (μετάφρ. Π. Παναγιώτου).
ΝΤ' ΑΝΟΥΝΤΣΙΟ. Η Τζοκόντα (μετάφρ. Α. Μαρ-
πουζόγλου).
ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ. Έργο (μετάφρ. Α. Μαρ-
πουζόγλου).
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ. Το γλωσσικό πρόβλημα Πανεργατικό
συνέδριο του Βόλου.
ΕΥΑ. Μήτρα.
Τ' ΑΠΑΝΤΑ ΤΟΥ ΡΟΪΔΗ.
ΠΟΙΗΜΑΤΑ. Ρώμος Φιλόμας. Μελέτη (μετάφρ. Α. Μαρ-
πουζόγλου).
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ — ΧΡΟΝΙΟ ΟΜΟΝΟΜΙΑΤΙΚΟ —
Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ — ΟΤΙ ΘΕΑΤΕ.

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΤΟΥ ΡΟΪΔΗ

Αξιότιμε Κύριε,

Από καιρού εσκαπτόμεθα να προβώμεν εις έκ-
δοσιν των Απάντων του εξαδέλφου μας και θεού,
Εμμανουήλ Α. Ροΐδου. Η ανάγκη τιαύτης έκδο-
σεως έφαινετο περισσότερο μάλλον επείγουσα εις πάντας
τούς αγαπώντας τα Έλληνικά γράμματα, καθ' όσον,
εκτός της Παρίσης, Ιωάννας, των Ειδώλων και
του α' τόμου των Παρέργων, τα λοιπά των έργων,
δηλαδή το πλείστον και πιθανώς το πρωτοτυπότε-
ρον των προϊόντων του καλίστου του Ροΐδου, τε-
θαμμένα έντός περιοδικών, ήμερολογίων και έφημε-
ρίδων, είναι σήμερα σχεδόν άγνωστα εις την νεω-
τέραν γενεάν και κινδυνεύουσι ν' άπολεσθώσι διά
παντός.

Η συλλογή του διασπαρμένου υλικού, άπαι-
τούσα χρόνον και κόπον πολύν, μέλλει σήμερα επε-
ρατώθη. Δυστυχώς, παρ' όλον των καταναλωθέντων
χρόνον και κόπον και παρ' όλην την προθυμίαν,
μεθ' ής πολλοί φίλοι, εκτιμώντες την σπουδαιότητα
της εργασίας, μάς έβοήθησαν, δεν δυνάμεθα να εί-
πωμεν ότι το έργο συνεπληρώθη τελείως. Αφ' έ-
νός, τρία διηγήματα, ών έχην σώσειν εις τα χει-
ρόγραφα του Ροΐδου, δηλαδή: 'Ο Σύλλογος των
κοντών φουσταριών, το Έγχειρίδιον διηγηματ' ερα-
φίας και ο Ιωάννης Παθίκης, άδελφός άνεπόμενος
δημοσιευμένα. Αφ' έτέρου, ο Ροΐδης, ως γνωστόν,
έδημοσίευσε και άνωπογράφως πλείστα πολιτικά έρ-
θρα και άνταπειρίσεις, ών μέρος, ιδίως τα εις έφη-
μερίδας του έξωτερικού σταλέντα, δεν κατορθώσαμεν
να συλλέξωμεν. Παρακαλούμεν λοιπόν θερμώς τούς
τυχόν γνωρίζοντας τιαύτα έρθρα να λάβουν την
καλοσύνην να μάς τα ύποδείξουν.

Έξ άλλου, το Έργο του Ροΐδου θά έμενε κο-
λοδόν, εάν δεν περιείχε και άπάντησιν των έπι-
στολών του. Η άλληλογραφία αύτη δεν διεξήγατο
μόνον Έλληνιστί. Έκ δέ της δημοσίευσως γραμ-

μάτων, Γαλλιστί, Ιταλιστί ή Αγγλιστί γραφέντων, θά
καταφανή ή κομψότης, μεθ' ής ο συγγραφέας
των Ειδώλων έχειρίζετο και τας μέγας άκόμη γλώσ-
σας. Παρακαλούμεν λοιπόν τούς κατέχοντας έπιστο-
στολές του Ροΐδου να στείλωσιν ή τα κείμενα (έπι-
ταχεία έπιστροφή) ή τουλάχιστον αντίγραφα αυ-
τών, εις τον κ. Α. Ανδρεάδην Καθηγητήν του
Πανεπιστημίου, 9 δόδε Σταδίου Αθήνας, προς εν
δύναντα ν' άπευθυνθώσι και οι γνωρίζοντες σίαν-
δήποτε ενδιαφέρονσαν λεπτομέρειαν περί του βίου
του Ροΐδου, ως και πάν το περί αύτου γραφέν.

Κατά τούς παρόντας ύπολογισμούς τα Απαντα
θ' άπορτισθώσι εκ τεσσάρων τόμων ήτοι:

Τόμ. α') Η Ιάπισσα Ιωάννης και άλλαι ιστο-
ρικαί μελέται. (Ο τόμος ούτος θά περιλάβη και τας
έπιστολάς Αργενώτου, ως και τον έξ άφορμής της
Παρίσης προς τον Barbey d' Ailly έγωνα).

Τόμ. β') Το κριτικόν έργο του Ροΐδου. (Ο τό-
μος ούτος θά περιλάβη, εκτός Ειδώλων και
πολλών άλλων γλωσσολογικών ή φιλολογικών με-
λετών περί ήμετέρων ή ξένων συγγραφέων, και
καλλιτεχνικάς κριτικάς).

Τόμ. γ') Διηγήματα και πνεύμα του Ροΐδου. (Ο
τόμος ούτος θά περιλάβη, εκτός των Συριανών διη-
γημάτων, του Νεκροθάπτου και των άλλων διηγη-
μάτων και άπάντησιν του Αρμοδαίου).

Τέλος ο δ' τόμος θά περιλάβη τ' άριστα των
λοιπών έργων του Ροΐδου και δι' των πολιτικών του
μελετών και άρθρων ως και άπάντησιν της άλλη-
λογραφίας.

Υπολογίζομεν ότι ο α' τόμος, ού θά προηγηται
και βιογραφία του Ροΐδου, θ' άρχίση εκτυπούμενος
περί τας αρχάς του 1910. Παρακαλούμεν εθεν τούς
δυναμένους να παράσχωσιν τας αίτηθείσας πληρο-
φορίας να στείλωσιν αύτάς εις τον κ. Ανδρεάδην το
ταχύτερον.

Διατελούμεν, αξιότιμε Κύριε, μετά πάσης τιμής
Α. Π. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ
Α. Μ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΜΟΙΡΕΣ

Από τηλεγραφήματα φτάνουν ο' ένα ξενοδοχείο
για δύο κυρίες που τις κάμαρές τους χωρίζει ένας
τοιχος

Της μιας φέρνει είδηση καλή, — το βαστά, γιλά,
είναι χαρούμενη.

Της άλλης φέρνει είδηση κακή, — το βαστά, άνα-
στενάζει και κλαίει.

Οι πόρτες τους είναι ανοιχτές, δοθάνουχτες' περνά

από κάποιος, τις βλέπει, σκαμπά, κοιτάζει πότε τη
μιά, πότε την άλλη, και λέει μέσα του φεύγοντας :
— Αιτός ο τοίχος σαν έπίτηδες να βρέθηκε καί
για να χωρίση τη χωρά από τη κόπη. . . .

ΕΥΑ

ΤΟ ΘΕΙΟ

Εδενήε άς είν' ο άνθρωπος,
πλαστικός και καλός !
Γιατί αυτό μονάχα
τόν χωρίζει
απ' όλα τα έντα,
πού γνωρίζμε.
Μακάρια τάγνωρα
ψηλότερα έντα,
πού υποψιάζομε !
Αιτά θς μοιάσει ο' άνθρωπος.
Οι πράξεις του έσ' μας μάθουν
να πιστέβομ' εκείνα.

Γιατί άνασθητη
είν' ή φύση :
'Ο ήλιος φέγγει
σε κακός και καλός,
και στον κακούργο
λάμπουν, σ' στον ήριστο,
το φεγγάρι και τ' άστρα.

Ανέμοι και χείμαρροι,
βροντές και χαλάζι
μουγκρίζουν στο δρόμο τους
κι άρπάζουν
γοργολαβαίνοντας
βριον βρούν μπρός τους.

Το έδιο κ' ή τύχη
πατάει στα τυφλά,
πιάνει μια το παιδιού
τη σγουρή άθωότη,
μια το γδυμένο μάλιο
ένεχο κεφάλι.

Μ' αιώνιους, αλυτούς
νόμους μεγάλους
πρέπει τούς κύκλους
της ύπαρξής μας
να κλείσομε ελαί.

Μόνο ο άνθρωπος
τάδύνατο δύναται :
Αιτός ξεχωρίζει,
διαλέγει και κρίνει
μπορεί στη στιγμή
να δώσει μάχη.

Σ' αυτόν μόνο δόθηκε
τόν καλό νάνταμείδει,